

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ святы) о 4-й год. попол. Литер. додатокъ „Бібліотека найзnam. повѣстей“ виходить по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація и експедиція підъ Ч. 44 улиця Галицка.
Всѣ листы, посыпки и реклами видалися пересыпать підъ адресою: редакція и адміністрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.
Рукописи не видаються толькъ на попередній застережень.
Послідовне число стонгъ 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаються по цвѣті 6 кр. а. в. отъ одногъ строки початковой.
Рекламиція неопечатаній вольній бѣгъ порта.
Предплату видалися пересыпать франко (найлучше поштовими переказами) до: Адміністрація часопису „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

ВІІІ. Читателівъ въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ ю=ji, ѹ=і, и (въ серединѣ и на концѣ слівъ)=ы, и (на початку слівъ и по самогласныхъ)=і, Ѷ (на початку слівъ)=ви.

Съ днемъ I (13) цвѣтня розпочинається новій чвертьрѣкъ нашого видавництва. Просимо отже всѣхъ нашихъ П. Т. Предплатниківъ поспѣшити съ присыпаніемъ дальшою предплати а взгляду выровнити залегlosti, понеже лиши приточної вплатѣ зможемо бути и мы точными.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники „Бібліотеки найзnam. повѣстей“ дбстануть да-ромъ початковій аркушъ розпочатої повѣсти „Мѣщанське племѧ“.

Організація нашихъ народнихъ силъ.

I.

Коли розглянемо въ нашому теперѣшньому положенію, коли спогадаємо на сумну долю цвѣтного нашего краю, коли спогадаємо сумне положеніе Русинівъ, — то мимоволѣ приходить намъ на думку питанье: якъ се все стало? — що дальше буде?... Рѣвнаючи теперѣшнє наше положеніе съ попереднімъ, пытаемо: чи мы поступили хочи крокъ напередъ, чи умѣли використати богатій нашій силы, чи мы научились що зъ довголѣтнаго нашого досвѣду? Справовдавъ гр. Круковецкого наглядно показує, до чого дойшовъ нашъ край за господаркою Поляківъ, — показує, якъ то постепенно съ вытисненiemъ всѣхъ „бунтовихъ“ рускихъ елементовъ зъ нашого автопомичного житя, положеніе краю рѣдко погоршається. Наглячу потребу направы признають навѣть самі здорово-мыслічній Поляки. Якъ жежъ дальше буде?.. Земля усуває зъ підъ ногъ, поволи — але все больше и больше. Насувається множество дуже важныхъ, нагляднихъ пекучихъ питань; цѣла гроза великихъ супольної квестії стас передъ очима.

Якжъ становиско займаємо мы, Русини, супротивъ всѣхъ такихъ квестій? Якъ наши силы, съ котрими стаємо и мусимо ставати до борбы съ все нивелоюю полонізацією? Звѣстно, що въ імії нагодowej sprawy, при

придумуваню всякихъ средствъ для подавлення нашої народності — забувають наші шовинисти на найважливій справы суспольній. Здѣйствъ на дѣловъ... але будьмо правыми судами ожсузу!

Дякуючи нашимъ часописамъ вся наша публіка вилюві свѣдома, чого то добиваються наші шовинисти, якъ то они розуміють „країн“ интересы. Але чи есьмо мы рѣвно свѣдомі и сего: якъ намъ супротивъ такої политики, такої ргасъ-organicz-ної выступати? Чи застаповились мы основно: якъ намъ теперѣ поступати, якъ боронитись противъ ворожимъ напорамъ, якъ боронити нашъ народъ, который все еще съ довѣріемъ смотрить на руску интелигенцію? Якъ намъ зъорганизувати ту нашу самооборону, — зъорганизувати такъ, щоби нѣ одна одробина нашихъ силъ марно не пропадала, — щоби где потреба, мы зъумѣли виствути съ отповѣднимъ патискомъ?... Якими справами маємо займатись, кто має займатись сю або другою справою? — тажъ добра організація працѣ, еи отповѣдний по-дѣль есть запорукою успѣху, такъ якъ роз-стрѣленіе або неітповѣдне ужите силъ ни-щить вже въ зародѣ найлѣпшій замѣри.

Пекучихъ справъ, котрій самі на очи насуваються, котрій по-просту даються намъ тяжко въ знаці, есть дуже много. Ту и таїмъ чуємо подаваній средства зарады, всякий проекти. Хочь думокъ такихъ, проектовъ подається у насъ зовсімъ не такъ много, якъ чашою кажуть, а власне енергичною ініціативою доси у насъ мало кто отзначився, — то все же гдекуди луцится учти: чи не добре бы було такъ або такъ поступити? — Але кождый зъ насъ знає ажъ надто добре зъ власного досвѣду, що саму гадку бѣ еи переведенія отдѣляє у насъ цѣла пропасть! Сей-той прочитає або послухає, махне рукою то опускає руки: „Кто, где, якъ може тымъ займатись! — у насъ нема силъ, — то не у насъ, — то не удастся!“ — отъ таїкъ у насъ дискусія, отъ таїкъ заходимо: мы не разъ коло дуже важнихъ, цѣннихъ проектовъ, вмѣсто справу основно обговорити, на проекти що треба поправити, а потімъ енергично, всѣма силами постаратись о переведеніи думки на дѣлѣ. Въ даномъ разѣ не знаємо нѣ до кого съ проектою своимъ удастись, нѣ: чо и якъ нимъ займетись бы повиненъ. А то єще луцится, що думка вийде

отъ „одної“ партії, — но, и хочь она будабы и найпозиточнійша, то ажъ тоды її вже вѣчна память!

Крімъ того у насъ виробилось и утерлось се зовсімъ ложне поняття, що дѣятельності „своїхъ“ людей у насъ зовсімъ дотыкати не належить; що хиби своїхъ людей належить пропускати що найменше мовчаньемъ, або еще и боронити ихъ противъ закидовъ. Кожда критика, навѣть найсовѣтнійша, найосторожнійша подається у насъ строгій осудъ: добра газета, толькъ що на „нашихъ“ людей „нападає“... Сей закіль побоюючи навѣть противъ людей, котрій весь свой трудъ посвячали нашої народній справѣ, — котрій старанно уникали всіхъ колизій, а если ви-ступали съ замѣтами, то лишь зневоленій тяжкою конечностю, съ пекучимъ болемъ у груди, котрій старались добрati якъ пайлайдіївихъ слівъ, щоби виказати тяжкій нашіхъ хибъ.

Тымчасомъ такій погляди, хочь могли бы въ даній хвили мати гдещо за собою, все же при примінюванію ихъ до цвѣтого ряду проявъ нашого народного житя, мусіли довести до цвѣковитого, мертвого застою. Критика, навѣть остра, — дискусія, навѣть горяча, — ивкоти не можуть толькъ пошкодити, якъ застой, мовчаньє, поверховніе обговорювань важнихъ справъ. Если толькъ критика опирається на основныхъ данихъ, если опирається на фактахъ, допускає виказаніе думокъ и противникамъ, розважає такожъ всіхъ замѣтій, ведесь добросовѣтно, холоднокровно, — то она мусить причинитись до розбудженія житя, виличе множество животворныхъ думокъ, зълектизує цвѣлій організмъ такъ, якъ благодатна зліва оживлює природу. Толькъ основно и добросовѣтно. Досвѣдъ учить насъ, що где чеса критики, дискусіи, — тамъ нема житя; мертвий вѣчно мовчить.

Для того що рѣшилися мы розглянутись по трохи въ нашому народніому організмѣ, оцѣнити наші силы; розглянутись въ дотеперѣшній організації нашихъ народнихъ силъ. Надїемся показати, що при отповѣдній організації тихъ нашихъ силъ мы могли би дуже рѣшучо виствути, мы могли би въ бороти собѣ дѣйстю вимпонуюче становиско. Спогадаймо, бѣ чого зачинали Чехи, — а до чого дойшли. Недавно оповѣдавъ присутній во Львовѣ посолъ ческій Тоніеръ

Предплатна на „Дѣло“ для Австрії:		Для Россіи	
на цвѣтъ рокъ .	12 кр.	на цвѣтъ рокъ .	12 руб.
на півъ року .	6 кр.	на півъ року .	6 руб.
на четверть року .	3 кр.	на четверть року .	3 руб.
ст. дод. „Бібліотеки“:	5 кр.	ст. дод. „Бібліотеки“:	5 руб.
на цвѣтъ рокъ .	16 кр.	на цвѣтъ рокъ .	16 руб.
на півъ року .	8 кр.	на півъ року .	8 руб.
на четверть року .	4 кр.	на четверть року .	4 руб.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цвѣтъ рокъ .	5 кр.	на цвѣтъ рокъ .	5 руб.
на півъ року .	250	на півъ року .	250
на четверть року .		на четверть року .	250
ст. дод. „Бібліотеки“:		ст. дод. „Бібліотеки“:	
на цвѣтъ рокъ .	19 кр.	на цвѣтъ рокъ .	19 кр.

Для Заграницы, окрімъ Россіи:	
на цвѣтъ рокъ .	15 кр.
на півъ року .	7-50
на четверть року .	3-75

на самъ додатокъ:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бібліотеки“:

на цвѣтъ рокъ .

на півъ року .

на четверть року .

ст. дод. „Бі

Папы Римского, въ которыхъ то прошенияхъ именемъ духовенства и вѣрныхъ гр. кат. обряда заявляется покорнѣйше желанье, щобы Ихъ Святость и Ихъ Величество Найснѣйший Панъ благоволили призволити на здѣснанье календаря до нынѣ въ нашомъ обрядѣ ужива-наго съ календаремъ въ лат. обрядѣ употребляемымъ. Щобы вѣрныхъ до подпису такихъ прошень захотити, незваный ширителъ тыхъ прошень разсѣваютъ ложнѣ вѣсти, а именно: якобы се дѣялось въ наказу Св. Ап. Престола Римскаго и по желанию тутешнаго Митрополитальнаго Ординаріята. Розширеня такихъ прошень чрезъ людей до такого дѣла зовсѣмъ незваныхъ мусѣли выклікати непокой умыслѣвъ межи клиромъ и вѣрными нашего обряда и тое Митроп. Ординаріятои численными устными и письменными заявлениями предложено.

пожичкова и дѣмъ громадскій съ краснымъ городомъ.

Въ читальни мають 7 газетъ рускихъ и библіотеку красну, до 100 книжокъ самыхъ пожиточныхъ для селянъ, кромѣ выданъ „Пресвѣты“ и „тov. им. Качковскаго“, котрѣ та-коjkъ по наибѣльшой части ту найдутся. Тая читальня существуетъ вже давно, а лишь теперь замѣнено еи на товариство съ статутами. Чи-тальнею завѣдуе выдѣлъ зложеній въ 7 чле-новъ, а именно: о. М. Матковскій яко предсѣ-датель, Никола Василишинъ, начальникъ гро-мадскій, яко заступникъ предсѣдателя, Гнатъ Дмитрій секретарь, Павло Хамулякъ библіо-текарь, Иванъ Гринѣвъ касіеръ, Федъко Грин-чишинъ господарь, а Иванъ Лопачакъ контро-лёръ, — люде щиро займаючіе дѣлами такъ читальнѣ, якъ и въ загалѣ громадскими и на-родными сиравами, — люде, котрѣ отверто-веюда доказываютъ словомъ и дѣломъ, що они Русины-патріоты. А вже наибѣльше въ нихъ отзначуясь Николай Василишинъ, начальникъ громадскій, котрый по при о. Матковскому

для зѣстающихъ въ слѣдствѣ, а дальше ви-нене комнатъ рѣжнаго рода людьми не то-що не причинялося до поправы вязнѣвъ, але-вадживало только чимъ разъ горшу деморалі-зуетъ. Статистичній даты выказываютъ, що вязнѣ замкненій въ одной вязници съ непоправны-чинцями, лишь деморализуются, и по отбу-ры съ тымъ болѣшою зручностию ведутъ чате ремесло. Щобы запобѣгти сему, ма-стерство справедливости въ сей способъ вязницѣ, щобы по перше вязнѣ, зѣстающіи въ-ствѣ, були зовсѣмъ отдаленій отъ засуджені-оттакъ щобы вязнѣ молодї и еще не кара-бували кару въ окремыхъ комнатахъ, въ ко-були отъ стычности съ налоговыми и не-вными злочинцами. Зъ новыхъ вязницѣ вано доси двѣ, одну въ Пильзенѣ (въ Чехахъ) гу въ Вигавиѣ, а кромѣ сего кончится буд-вязница на великий розиѣры въ Станиславовѣ длову подобныхъ вязницѣ заряджено въ бергу, Тешинѣ, Трѣдентѣ, Ровередо и въ а кромѣ того приготовляються будова вяз-Инсбруку, Олавѣ и Сучавѣ.

Митроп. Ординариятъ протое къ успоко-
вню умысловъ Всечестному Духовенству и
всѣмъ вѣрнымъ Архіепархіи нашей ваявляє,
що всѣ повыше сказаний прошения походятъ
отъ незваныхъ къ тому людей, и всѣ вѣсти,
якобы зробнання календаря нашего съ календа-
ромъ уживанымъ въ лат. обрядѣ Святѣйшій
Римскій Престолъ на желанье Митроп. Орди-
нарята приказавъ, суть просто выдумани и зо-
всѣмъ безподставны, и для того священики и
вѣрній отъ подпису подобныхъ прошень встри-
матися маютъ.

Справа сполученія всѣхъ желѣзницъ
послѣ донесенія вѣденськихъ газетъ, въ кор-
часѣ дойти до пожданого полагодженя. Камъ
и всѣ влобній люде привели до упадку. Въ той
цѣли основано въ Горожаннѣ вел. касу по-
сравъ внутрѣшнихъ въ Турціи. Еднакъ
бувъ отъ давна горячимъ пропагаторомъ
питалу, щобы при маломъ процентѣ помагати
собѣ въ потребѣ, а такожъ зроблено складку
на шпихлѣръ громадскій, щобы на весну нѣ-
кто не потребувавъ купувати наеѣня ужидовъ
за дороги, та єще неразъ за пожиченій на лихву
грошъ. Ту именно то замѣтити треба, що тай
шпихлѣръ въ добровольныхъ складокъ, въ

Ся куренда, хотій не выпечатана въ на-
шомъ урядовомъ органѣ „Рускій Сіонъ“, має
уважатися яко урядова и въ найближшу недѣ-
лю або свято вѣрнымъ вѣбраннымъ на Бого-
служеню маєся отчитати а послѣ въ актахъ
парохіальнихъ заховати.

*Сильвестръ. Епископъ Юліополита
Апостольскій Администраторъ.*

ДОИИСИ.

Отъ Комарна.

(Колька словъ о самопознаню однои зъ на-
шихъ громадъ.) Майже кожде число зъ нашихъ
гаветь приносить намъ ту радостну вѣсть, що
всюда повстаютъ по нашихъ громадахъ чи-
тальни, якъ грыбы по дощу, на знакъ, що
щб-разъ то бôльше приходитъ нашъ народъ до
самопознання. Не бѣть рѣчи буде оповѣстити
свѣту, що и громада Горожанна велика
не лишилась по заду, а противно, не одной на-
шой громадѣ може служити примѣромъ. Про-
читайте и судїть, бо то не велика рѣчь по-
хвалити, а труднѣйше доказати, що ктось за-
коры зъ стороны новвьтowychъ властей. Тому
то знаютъ ту и участвуютъ въ всѣхъ народ-
ныхъ дѣлахъ рускихъ, бо горожанъский людъ
чи старый чи молодый не по коршмахъ, а въ
читальнi просиджують и пильно читають
п旣ными на вѣтъ вечерами.

Неразъ вже говорилося по нашихъ газе-
тахъ о выкупнѣ землѣ рускои зъ чужихъ
податкова и политика соціальна.“ Въ отчтѣ
руку, и на томъ поли поступило тое село да-
розвинувъ онъ цѣлу соціально-политичну про-
Бисмарка, подаючи еи за примѣръ наслі-
дяй, коли узнасть, що тутъ за колька лѣть
для Австріи, яко для “другого вѣмецкого”
выкуплено до 200 морговъ поля зъ вѣмецкихъ
ства въ Европѣ“. На чолѣ сеи программы
и жидовскихъ (!) рукъ съ економичными бу-

Вже на самомъ вступъ въ село, таблицъ
лишь съ рускими написями и то народными
русскими красками размалѣваний показауютъ ко-
ждому, что ту люде чваняятся тымъ, что они
руска громада и что люблять, а не встыдаются
своего. А вайдешь въ село, — тамъ есть и чи-
тальня съ статутами затверженными ц. к. на-
местництвомъ и шпихлѣръ громадскій и каса-

правовиси до нашихъ Рускихъ правописиыхъ въ
спорѣвъ притъмилъ нашъ поглядъ на сю пра-
вописъ до той степени, що мы въ цѣлости
знаємо о си сущности и исторіи навѣть о мнно-
го менше, чимъ о правописиахъ дальше наеъ-
стоячихъ народовъ. Можна навѣть смѣло ска-
зати, що у наеъ ледви кто знѣ докладно, що
се за диво ся нѣмецка правописъ, и мало кто,
кромъ фаховыхъ людей бувбы въ станѣ отвѣ-
тити на се одно просте пытанье: чи и о сколь-
ко нѣмецка правописъ етимологична або фо-
нетична?

Треба церкви такъ красной и богатой...
солидованныхъ монархіяхъ съ дѣдичною дру-
жбою не дасться перевести въ Франціи, Роб-
ертъ хочбы и то, що горожаньска молодѣжъ не
бавится въ коршмѣ, а болѣше на кругольни
громадекой, та тяжко вее докладно списати.
А и то, що ту подано, ясно покаже, якъ дале-
ко вже у наеъ поступило самопознанье у на-
роду. що и нашъ народъ доказує що хвилѣ,
що бнъ не потребує чужихъ непрошеноыхъ
польскихъ та жидовскихъ опѣкунбвъ, що бнъ
вже повнолѣтний. Маючи такій громады за
собою, можемо бевнечно представаторовъ Поль-
щъ на руской земли — до Кракова, Варшавы
и Познаня отсылати.

Здаєся отже менѣ доконечнымъ, не лишь
для вовноты образу правописного руху въ Ев-
ропѣ але и въ національно - галицко - рускихъ
поводѣвъ представити нѣмецке правописне пы-
танье на сѣмъ мѣсци обширнѣйше, якъ то
вчинивъ я съ другими правописями. Хочъ не
думаю тымъ нѣякъ вычерпати предмету, то
хочу по крайней мѣрѣ звести дебату на нау-
кове поле. Все жъ таки буду старатися выло-
жити справу по можности коротко.

(Дальше буде.)

ложенье и отременя, клясь роботничихъ, заявляющи, что зовѣмъ не думаетъ поддатись напоровъ властей державныхъ, а поднесе на ново хоруговъ до боротбы съ существующимъ порядкомъ. Присутствіи комисаръ полиціи перервавъ Пайкертова боеуду, однакоѣ членомъ зѣбрани роботники пѣднлили велику бурю, почали топтигись коло трибуны комисаря, жадающи, чтобы бесѣдникъ говоривъ дальше. Комисаръ замкнулъ зборы. На то поднилась еще болѣша буря такъ, что комисаръ мусѣль капитулировалъ и позволилъ на дальшѣ дѣбаты зѣбрани, именно же на продовженіе бесѣды Пайкерта. Оттакъ отбулось зѣбранье до конца супокѣно.

На зѣбранію умѣрковано партіи роботниковъ дебатуали надъ отчітомъ Вагнера. Зѣбранье оѣвѣчилось противъ послѣдовательности Вагнера и противъ политично-офиціальногомъ програмы Бисмарка.

(Австро-їска статистика Нр. I), вышша що-ио яко выдававшее державно центральной компоиной статистичной. — Цѣфры относится до народныхъ отношеній Галичини суть слѣдующіе: Всѣхъ жителей въ Галичинѣ 5,938.461. Межи тими есть Русинъ 2,549.707, Полякъ 3,058.400, Нѣмцы 324.836, Чехъ 5.541, Румунъ 190.005, Мадяръ 9.887, Словенецъ 96, Игаліонъ 91, Сербъ 14. — Число загальне Полякъ перевышеши число Русинъ о 508.693. Надвишка та дастася легко понятіи, коли азажимо, що повысиши цифри суть результатомъ исклідної конспекції, котрої способъ переведенія якъ разъ бувъ вымѣренъ на обнаженіе числа уживающихъ русикъ бесѣды товарискои. Зауважити такожъ, що загальне цифра Полякъ мѣстить въ себѣ такожъ немале число Жидовъ, котрої вписанувались яко Поляки, або яко Нѣмци при послѣдній конспекції.

(Боснія и Герцоговина.) Pester Lloyd одержає телеграфично вѣдомостъ зъ Каттаро, що бѣдъ инсургентовъ пѣдъ проводомъ Стояна Кочачевича напавъ зъ Чорногоры на повѣтъ Гако (Gacko). Правительство Босніи заперечу однакъ ту вѣдомость и успевши, що въ повѣтѣ тѣмъ панує нѣчѣй не заключенный супокѣ, и що въ цѣломъ краю въ загалѣ нема найменшої чутки о инсургентахъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Якъ доносять телеграмы зъ Москви, то программа торжества коронаційного ужожена. 8 мая старого стиля вѣде царь съ женою зъ Петербурга, а 10 вѣде до Москвы. Дни 11, 12 и 13 отбудутся вогути обряды церковнѣ, дні 15 коронація; балы и забавы будуть тревати до 24; 25 ого посвященіе буде катедра Спасителя, а 26 вереса цѣлый дворъ до Петербурга. Пачу буде реізентувати на коронаціи братъ вѣденскаго кунца, швагръ Винченцо Вантулі, бувши папскій посолъ въ Царгородѣ. Въ часѣ обходу коронаційного буде засѣдати въ Москвѣ кромѣ святого синода, ради держаини и комитета министрій, такожъ першій департаментъ управляемого сенату. Задача же его буде выдавать манифеста и указы коронаційні. Въ Кронштадѣ, скоро толькъ лѣдъ пустить, станутъ робити приготовленіе до принятія заграницъ ескадръ, котрої мають завигати на часъ обходу коронаційного. Выжидаюти ескадръ: англійски, італійски, дунськои и французкои.

Нѣмеччина. Дневникарство нѣмецке занепокоене дуже по той причинѣ, що въ Франції министеръ вѣйн препоручивъ пѣхотине оружіе удашити. Дотеперъ карабини мають бути замѣненіи на карабини речетирові. Презесомъ комисіи, котрої маєся тою справою заняті, есть ген. Ділонъ. Нѣмецка праса бачить въ той справѣ то, що Франція готовиться до отплаты за рѣкъ 1870, а Nord. Allg. Ztg. подносить такожъ то, що Лотарингія все еще и не думає спіннатизувати съ Нѣмеччиною, та що послы лотаринські, вѣбрани до нѣмецкого парламенту, беручи участъ въ бенкетахъ лотаринськихъ Французы дуже явно говорять про спіннатії Лотарингії до Франції.

Франція. Зъ дневникомъ французскихъ одній стверджаюти уступленіе министра финансій, а другій перечатъ тому. Інші заповѣдають еще большій змѣни, именно, що теку министра вѣйн має обнажити по уступленію Тибодена ген. Кампенонъ. — О подорожи министра Тиарда до Алжиріи выражается праса иронично, говорачи, що министеръ финансій угѣть передъ натискомъ пытань въ такихъ справахъ, о которыхъ самъ еще нѣчѣго не знає. Министръ справъ внутрішніхъ и финансій поднисли дні 30 марта въ имініи правительства угоду съ інституцією „Credit Foncier“ о пожиччіе капиталу въ висотѣ 50 мільйоновъ франківъ для тихъ предпіемствъ, котрої обозначаются побудувати дому съ мешканіемъ за 100—300 франківъ чиши. Дні 8 цвѣтня припадає речинець платнѣ за мешканія, котрої вѣйнаймають роботники. „Köln. Ztg.“ доносить, що на парискихъ передпіемствахъ великий попохъ, еще больши, якъ въ найбільшіхъ дилахъ республіки зъ р. 1848. Дневники легитимистичні цѣлкомъ спісано пѣдносить, що правительство республіканське не старається нѣколи о децентралізацію промислу, лиши противно стягає до Парижа роботничихъ клясъ въ той цѣлі, щобъ мати повоїль маси до голосованія. — „Kerif. Frangaise“ такъ вѣзає до роботниковъ: „Маємо надѣю, що роботники на надважжіють прахильності державы, та, що день 8 цвѣтня перейде спокѣно“.

Англія. Въ кабінетѣ лондонському заносится на велику зѣну. Гладстонъ має уступити, а его мѣще має занятія Гартнігтонъ; Чарльзъ Дилькъ має обнажити теку министра справъ внутрішніхъ по Гаркортъ. Противъ партіи лібе-

ральїдъ появляється незадоволеніе. Проводникъ консерватистовъ, лордъ Сельбюри въ бесѣдѣ свої, котруї выголосивъ на одній циркѣ, критикували остро внутрішній и вишишу політику правительства. Сельбюри головно бывъ на то, що Англія теперъ въ вѣхѣ сторбнъ загрожена. Нѣ въ Ірландії, нѣ въ Египтѣ, нѣ въ полудневній Африцѣ не має супоку. Правительство черезъ занятіе Египту стягнуло на край великихъ трудності, а політикою ірландскою отхилило бѣть себе кляси лояльній и капиталь. — Зъ Ліверпулю доносять, що открыте динамитовои пересыпки охоронило Англію бѣть новомъ катастрофы. Матерія експлодуюча була призначена на то, щобъ висадити въ воздухъ зновъ одинъ публичній будынокъ. Цѣла справа находитя въ слѣдствї. Арештованія мають бути безпосередними агентами О'Доннована Росси, котрої всѣми силами практикою надъ тимъ, що зъ Англії зробити руину. Феніаны постановили теперъ такожъ въ іншій спосѣдъ убивати Англіцѣвъ. Знаменитішими личностями пересыпають они близину зъ особѣ, хорыхъ на бену та нервову горячку.

Феніанській дневникъ „Irish Wordl“ виступає отверто яко органъ динамитовои партії, заповѣдаючи, що по многихъ катастрофахъ, котрі мають случитися надъ Тамізою, Англія буде муша від признатия Ирландію независимою.

Лондонській революціонеръ на велікому зѣбрани, котрої способъ переведенія якъ разъ бувъ вымѣренъ на обнаженіе числа уживающихъ русикъ бесѣды товарискои. Зауважити такожъ, що загальне цифра Полякъ мѣстить въ себѣ такожъ немале число Жидовъ, котрої вписанувались яко Поляки, або яко Нѣмци при послѣдній конспекції.

(Боснія и Герцоговина.) Pester Lloyd одержає телеграфично вѣдомостъ зъ Каттаро, що бѣдъ инсургентовъ пѣдъ проводомъ Стояна Кочачевича напавъ зъ Чорногоры на повѣтъ Гако (Gacko). Правительство Босніи заперечу однакъ ту вѣдомости и успевши, що въ повѣтѣ тѣмъ панує нѣчѣй не заключенный супокѣ, и що въ цѣломъ краю въ загалѣ нема найменшої чутки о инсургентахъ.

Туреччина. Въ Царгородѣ отбулася 31 марта конференція въ справѣ іменованія губернатора Либану. Ааріза-Бей оповѣстивъ, що султанъ постановивъ іменувати наслѣдникомъ Рустема-паши католика альбанського, Пренка Біблії Дода нашу. Представителъ Австро-її, Франції, Нѣмеччини, Італії и Англії згодились безъусловно на виборъ Пренка. — Представителъ Россії принявъ ю лише до вѣдомости.

Въ Румелії зайшло велике непорозуміннє

межи Алеко пашою къ конзулемъ россійскимъ;

принципу до того дали демонстраціи людності оскорбляючи конзула. Алеко-паша переславъ зновъ одну

ноту до В. Порты, що Румелія не въ силѣ платити такъ великихъ податківъ и ждає зниження ихъ байдо 6 мільйонівъ рубльівъ.

Португалія. И Испанія и Португалія стали собѣ нагадувати давніу славу своихъ морскихъ експедицій. Доносились вже, що Испанія забирає серіозно до зреф-рмованія и збѣльшена оскорбляючи конзула. Алеко-паша переславъ зновъ одну

ноту до В. Порты, що Румелія не въ силѣ пла-

тити такъ великихъ податківъ и ждає зниження

ихъ байдо 6 мільйонівъ рубльівъ.

Въ Зидаровѣ, пос. бучацкого умерла богата дѣдичка Старжинска, лишивши 3-мільйоновий маєтокъ.

На будову церкви въ Задаровѣ записала,

якъ доносить Киггер lв., 20.000 зр.

(+) Зѣтніе справозданіе п. Вольфарта въ Калуші,

котре мы вже щожъ передъ мѣсяцемъ обговорювали, подавъ „Dziennik polski“ дочерю вчера, —

чекавъ ажъ мѣсяцъ, щобъ народъ забувъ, що то

при тѣмъ справозданю дѣялося! Розуміється, „Dz. pol.“ не може пахвалитися справозданю п. Воль-

фарта и его виборцѣвъ, котрі ему нѣбѣто мали

дати виборъ дѣвѣрія, а наконецъ увѣряє, що п. Вольфартъ певно перейде въ Калуші-Войціловѣ

при новому виборѣ до сїму!.. Намъ здається, що нѣ!

На засданію „Руского товариства педагогичногомъ“ зъ дня 19 (31) марта с. р. приято колькохъ но-

выхъ членовъ, читано и обговорювано реферать

„о надзорахъ школънъхъ“; дальше при-

нято до вѣдомости, що вислано вже 313 членъ-

нікъхъ грамотъ, а именно членамъ, приня-

тими до товариства по конецъ 1882 р. При тѣмъ

способності запрошує Видѣль до якъ найчислен-

нішої участі, а кто бы зъ принятыхъ по кон-

ецъ минувшого року членовъ не одержавъ до

тѣмъ членської грамоты, зволитъ зголоситись

кореспонденційно картою до редакції „Шкільно-Часописи“, улиця Орменська ч. 3 во Львовѣ.

(+) Дра Смолька, президента палати послѣдов-

наніть, якъ доносять польські газеты, листъ до

виборцѣвъ въ Станиславовѣ, препоручаючи имъ

виборъ дра Білінського. Намъ здається, що становищіе дра Смольки не надавалося до подобного по-

стуки... Если президентъ палати береси препору-

чати кандидата въ одній выборній округѣ,

то мѣдѣи захотѣти препоруchatи во всѣхъ округахъ.

Що оказавъ на те дра Смолька тоді, еслиъ

президентъ палати бувъ централістъ и допу-

сававъ подобного морального вилю... Намъ здається,

що впливань якихъ небудь „сферъ“ на вибор-

цѣвъ запевно не бѣзовѣдало поглядамъ дра

Смольки зъ 1848 року...

— Зъ Хордобрини пишуть намъ мѣжъ іншимъ

що тамъ майже всѣ наші патроти — досить

твірдь сплатити. Огѣць „деканату“ хордобринського ко-

лисъ то живо занималися нашими народными спра-

вами; гдекому зъ насъ на пр. еще въ дуже жи-

вой памати имонуяча постать тихого але дуже

заслуженого, енергичного дѣятеля, патрота 40 вихъ

и 50 тихъ рр. бл. ч. о. Васильковського. Ко-

лиши наші патроти постарались о заведеніе

многихъ школъ, отверзили народъ, — таакъ що

теперь, съ такимъ народомъ якъ нашъ, можна бѣ-

же много доказати. Щожъ, коли одинъ новимъ

роли, другій постарѣлисъ — и не хотять таки жи-

виль народними справами заняться, — а молод-

ша генерація, съ дуже але малымъ вынятками

(на пр. оо. Т., Р.,...) зовоїмъ не розвиває по-

добно ревности въ народнихъ справахъ. Колись,

Редакція "Школьной Часописи" просить нась о заявлені, що ктоби зъ П. Т. родимців нашіхъ змавъ ч. 2 або 3 "Школьной Часописи" зъ сего року, а не предлачувавъ еи, зволитъ тоежъ звернути ласкаво на повысшу адресу, такъ якъ тыхъ чисель редакція мае вже дуже мало.

При доповненію територіальному реорганізації австрійської армії теперішньої 7 полка польної артилерії доповненіть буде зъ Галичини.

Зъ воспитанниківъ бурсы братства св. О. Николая въ Станиславовѣ получили; ученики гимназійні I кл.: Коляновській Сирід. 1 кл., съ бтзач., л. 1, Нарожнякъ Григ. 1 кл., л. 13, Маланюкъ Мечиславъ 1 кл., л. 14, Мельницкій Іосифъ 1 кл., л. 24, Запалило Олекса 1 кл., л. 33, (на 45 уч.); II кл.: Петрушевичи Мих. 1 кл., съ бт., л. 1, Саврій Петръ 1 кл., съ бт., л. 2, Данилович Евг. 1 кл., съ бт., л. 5, Паколинський Петръ 1 кл., л. 8, Павлусевич Вас. 1 кл., л. 11, Коцанъ Володим. 1 кл., л. 13, Набакъ Илляр. 1 кл., л. 18, (на 47 уч.); III кл.: Мартинюкъ Георг. 1 кл., съ бт., л. 3, Семковъ Герасимъ 1 кл., л. 5, Левицкий Вас. 1 кл., л. 8, Ганкевич Григ. 1 кл., л. 9, Басараబъ Мих. 1 кл., л. 14, (на 34 уч.); IV кл.: Бородайкевич Тома 1 кл., съ бт., л. 1, Іосифович Дим. 1 кл., л. 3, Микитка Іоанъ 1 кл., л. 7, Козогонъ Вас. 1 кл., л. 18, (на 31 уч.); V кл.: Лятышевський Іосифъ 1 кл., л. 4, Матюкъ Мих. 1 кл., л. 8, Козицький Григ. 1 кл., л. 9, Мыкецький Володим. 1 кл., л. 18, Левинський Юл. 1 кл., л. 19, (на 29 уч.); VII кл.: Стемпурський Ник. 1 кл., л. 8 (на 37 уч.); VIII кл.: Шемердякъ Іоанъ 1 кл., л. 21 (на 28 уч.); ученики школы нормальникої III. кл. Ничай Володим. 1 кл., IV кл.: Лонцький Вінк. 1 кл. Чотири ученики гимн. не воказались вдоволяючими успіхомъ. — Отъ Видѣлу Братства св. О. Николая въ Станиславовѣ.

"Kriegs-Poznański" подає голоси праси заграницю о бткненіяхъ въ сбімъ прускімъ внесенихъ Поляківъ, дотичніо введенія польського языка въ школахъ познанської Польщі. "Courr. de Bruxelles" каже, що коли іде о Поляківъ, о переделованіи іхъ языка, то і либерали и консерватисти и католики (по часті) и протестантіи збиваются въ одну неодолиму масу, та спорячи впрочемъ мѣжъ собою колько силы — порозуміваются гнеть, якъ конокради на яриарку; въ Бельгії бувує заказ уживанія рдного языка въ школахъ народныхъ по просту незрозумілимъ и смішнимъ. "Magyar Allam" въказує всю суперечість заходу межъ бткненіемъ внесена польськихъ пословъ, а фарисейскими жалобами пблого нѣмецкого Vaterland-u на мниму (sic!) мадиразію семигородскихъ шваббъ, которыхъ правительство угорске зневолює учитися по мадарски. "Московский Телеграфъ" вътыкає нѣмецкимъ лібераламъ, готовымъ давити несправедливу имъ свободу Поляківъ, малодушніст... Безперечно, скажемо на все се мы, даже то хорошо зъ стороны Поляківъ, що боронятъ противъ германізаціи. Але — mutatis mutandis... Поляки у насъ спираются мѣжъ собою, але где іде о яку руску справу, то стають въ противъ Русиновъ.

(Дробній вѣсті.) Кн. Бисмаркъ обходивъ на прїа Aprilis 68-му роцію своїхъ уродинъ. Нѣмецкій газеты при тѣмъ случаю обговорюють планъ будущого дѣланя желѣзного канцеляра. — "Московский Телеграфъ", одна зъ дуже немногихъ великорускихъ ліберальнихъ часописей — збістало сими днями завѣшена. — Въ Станиславовѣ умеръ звѣтный жіль-богатырь Абраамъ Гальперинъ. — Найвищий трибуналъ рѣшивъ недавно дуже цѣкаву справу. Въ Празѣ случилось, що якій паніско отдаливо остантійно зъ реставраціи, коли музика заінтоновала имъ народный; судъ доблизвъ въ сѣмъ образу маестату и засудивъ винного, а найвищий трибуналъ потвердивъ сей вырокъ, мимо ремонстраціи самого генерального прокуратора!.. — Въ Чернівцахъ засудженіо ц. к. прокуратора Мегофера; въточне слѣдство провадить лівовской урядники, прокураторъ Шимоновичъ и совѣтникъ Бялоскурскій. — Харківъ и Полтава заляли води, по зрывали мости, почишили дороги; комуникація мѣжъ сими мѣстами и Кременчугомъ перервана. — Вульканъ Етина (на Сицилії) почавъ вибухати, и знищивъ колька окрестныхъ сель. — Закревскій, звѣтний колишній членъ лівовской оперы, виступавшій вконецъ въ Кіевѣ, воспитанникъ бурсы ставрониг. института, приїхавъ до Львова. — Судъ пештеський пошукує листомъ гончимъ роботника Спонга, підозрѣнного о заморданіи гр. Майята.

Вѣсти єпархіальни.

Зъ АЕпархії Лівовкої.

До каноничної інституції завѣзаний оо.: на Усть надъ Прutомъ о. Юліанъ Проскурницкій; на Корібовъ, дек. городенського, о. Мих. На-вріцкій.

Президія намѣстництва годится на каноничну інституцію о. Петра Литинського на Теляче.

Сотрудничество въ Городенцѣ получивъ о. Володим. Каравачевскій.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

(+) Руско-нѣмецкого словаря проф. Евгения Желеховского печатається дальший випускъ въ 5 лексиконовъ аркушахъ и небавомъ буде укінчений. Пригадуємъ Вп. Родимцівъ, щоби не забувили на велику важність труду проф. Желеховского и присыланіемъ предплати причинились до якъ найкоршого выходу цѣлого нашого руско-нѣмецкого словаря. Праця проф. Желеховского знайшла

щирый привѣтъ и признанье якъ въ кругахъ любителівъ рдного слова, такъ и мѣжъ чужоземцями. Колибъ такій словаръ виходить въ якомъ іншомъ народѣ, то знайшлася заразъ запомога зъ фондомъ публичныхъ, бо першій словаръ уважається всюда военародною користею. Тымчасомъ

мы Русини жіємо въ винятковыхъ отношеніяхъ: амъ сбімъ, амъ академія наукъ не хотіли дати на рускій словаръ амъ шелюга! Мусимъ мы отже самі видали збораний довгоїтнімъ трудомъ проф. Желеховскому богатый и цінныі скарбъ рдного слова. И въ сбімъ слукаю такожъ спочибає на насъ обовязокъ патротичній доказати, що у настъ въ всѣхъ народныхъ дѣлахъ есть на отлько енергіи и силы, що оббідомъ безъ панькою ласки. Цѣна всѣхъ вищуковъ словаря включено съ тымъ, що видѣ, виносить 3 зр. а. в.

"Школьну Часопись", органъ нашего товариства педагогичнаго, поручаемъ якъ найприхильнѣйше патротичній публіцъ нашої. Кожда рада школы, кожда школа, кожда учительска бібліотека, кожда цира просвѣтъ душа повинна предплатити туло для учительства и школыництва нашого дорогу часопись, — а повинні мы всѣ предплатувати їи и для того, що вже четвертый рокъ двигається честно о власныхъ силахъ, піддержува патротичній частю учительства нашого и народолюбцами въ загалѣ. Чайже не будемо забувати, що сбімова субвенція, призначена на руку школьніу часопись, ишла и безъ апробати власти школьніу на блудне коломийське "Switlo", котрою редакторы, споживши рднородній автономічній субвенції, спочили на хвилі, щоби дурити публіку зновъ якимъ "Dostomu u Szkołku", такъ якъ они знають, що въ наслѣдство петиції редакції "Школьной Часописи" ухваливъ сбімъ и на р. 1883 субвенцію въ квотѣ 500 зр. на руску школьніу часопись. Они переконані, що впливової люде, не умѣючи по руски писати, попрутъ радище псевдо-русскій, хвідевій "kolomyjci swityla", блудні, писаній абецадломъ, нѣжъ дѣйстн.-руску школьніу часопись, котра и безъ субвенції розвивається съ кождымъ рокомъ щоразъ лѣпше. И сю крутаницу переходовае наслѣдникамъ нашимъ исторія наша! — Якъ мы бачили, таке "Switlo", мимо щедръхъ субвенції не удержалось довго, бо штурчне и для настъ не потребніе, ба шкодливе; такої самон судьбы дожіе безперечно рдний братиць съ сестричкою "Switla", штурчн "Dim u Szkoła". Надємся, що и сему новому подвигови коломийськихъ "switlowdawcicw" заслїваетъ небавомъ "вѣчна память!" Чекаймо, руска терпеливость все переможе. Що природне, се и удергіється, якъ бачимо на нашей "Школьной Часописи", котра четвертый вже рокъ появляєсъ два разы на мѣсяцъ якъ найправильнѣйше и есть дѣйстн. розсадникъ науки, поважною и загальню пожиточнou школьніu часописю. Кто єи еще не має, нехай предплатити и тымъ запротестує противъ накидуваню пам'ївокъ въ овечій скрѣбѣ, польского духа въ рускій одежі. — Рѣчна предплата "Школьной Часописи" виносить лишь 3 зр.

На стипендію имени Вол. Барвінського прислали: зъ Сянока П. Т. Іоанъ Товарищукъ, ц. к. совѣтн. суд., 3 зр., Володимиръ Бучацкій 3 зр., Іосифъ Мозоловскій 50 кр., Іосифъ Чижевскій 50 кр., Петро Мельницкій 50 кр., Володимиръ Витошинський 1 зр., А. Витошинський 2 зр., Іосифъ Држевицкій 1 зр., Іванъ Касанъ 1 зр., А. И. 5 зр., Кириль Ладижинський 3 зр., Климентъ Левицкій, инженеръ, 2 зр., Станислава Левицка 1 зр., Іоанъ Мозоловскій, купець, 1 зр., Вікторъ Мозоловскій 50 кр. (зъ Сянока разомъ 25 зр.), Вп. Ю. Сельскій ц. к. адъ. судъ въ Болеховѣ 1 зр., Ю. Бодекъ во Львовѣ 1 зр., о. Б. Денищикъ въ Ваневичахъ 1 зр., о. І. Алексевичъ въ Зарудю вразъ съ женою 3 зр., о. Б. Щюро въ Вѣдні 5 зр., разомъ съ попередно виказаними 105 зр. 19½ кр.

На церкви въ Острозвѣ (подъ Перемышлемъ) жертвували зъ лівовской архіепархії Вс. оо.: Арсеній Авдіївскій зъ Мостискъ 2·50 зр., Авг. Дольницкій зъ Корсова 2·50 зр., Іоанъ Дозинський зъ Горини, отъ себе 60 кр., отъ прихожанъ 2 зр.; Іоанъ Каратницкій зъ Солукова 50 кр., Дан. Шкурганъ зъ Красного 1 зр. — Зъ єпархії петримського оо.: Іоанъ Даниловъ зъ Радужа отъ себе 1 зр., отъ своеї Вп. жени 1 зр., отъ прихожанъ 3 зр.; Кароль Должицкій зъ Зѣбулукъ отъ себе 1 зр., отъ пп. І. Пастернака 1 зр., Евд. Пастернака 1 зр., Вац. Валка 1 зр., Анд. Сапруна 50 кр., Мих. Андрющова 50 кр., Мих. Галанюка 50 кр., Мих. Чичвара 50 кр., Дан. Бенка 40 кр., Ник. Макара 30 кр., Вац. Пастернака 20 кр., Петра Пастернака 26 кр., зъ складокъ 7 зр. 14 кр., отъ прихожанъ Передримъ 3 зр. 47 кр., разомъ 17·77 зр., о. Ник. Роздѣльський зъ Сокала отъ себе и брацтвъ церк. въ Сокали и Поторицѣ 5 зр. — За тѣ жертвы складаю прилюдно середчу подяку и смиренно прошу Вс. и Вп. Отцѣвъ, Панівъ и Брацтва церковній, не погордити моимъ прошеньемъ а прйтити его широ и докинуту маленьку лепту. — Іл. Олексина, мѣсц. душпастиръ, поча Перемышль.

Вѣсти єпархіальни.

Зъ АЕпархії Лівовкої.

До каноничної інституції завѣзаний оо.: на Усть надъ Прutомъ о. Юліанъ Проскурницкій; на Корібовъ, дек. городенського, о. Мих. На-вріцкій.

Президія намѣстництва годится на каноничну інституцію о. Петра Литинського на Теляче.

Сотрудничество въ Городенцѣ получивъ о. Володим. Каравачевскій.

Курсъ лівовскій въ дні 31. л. марта 1883.

платить жадають	
австр. валютою	
р. кр.	р. кр.
307 50	311 —
169 —	172 —
307 —	311 —

безъ купону

1. Акції за штуку.
Жолбія. Кар. Людв. по 200 р.
Лів. — 250 р.
Банку гип. галиц. по 200 р.

2. Листы заст. за 100 р.
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.
по 4% ав.
по 5% ав. період.
Банку гип. галиц. 6% ав.

Листы дозвіл за 100 р.
Общ. роль. кред. Завед. для Гал.
Буков. 6% зос. въ 15 лѣтъ

Индемізації галиц. 5% м. к.
Облігатії комуналні Гал. банку рустик. 6%
Пожички кр. зъ р. 1873 по 6%.
5. Листы мѣста Кракова

6. Монеты.

</tbl